

Bogusław Gediga

Luboszyce, pow. Lubsko

Informator Archeologiczny : badania 5, 57-58

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Cmentarzysko jest charakterystyczne dla grupy górnośląsko-mazowieckiej kultury łużyckiej. Na podstawie ceramiki można je datować na V okres epoki brązu. Podczas badań stwierdzono, że stanowisko jest też częściowo zagrożone przez orkę, która niszczy bruki kamienne a nawet płytko zalegające jamy grobowe.

LESISKO-STROBIN, pow. Wieluń
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadzili mgr Franciszek J. Cempla /autor sprawozdania/ i mgr Mieczysław Góra. Finansowało MAiE w Łodzi. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej z III-IV okresu epoki brązu.

Prace miały charakter badań ratowniczych. Przekopano 6 odcińków /VI-II/ o łącznej powierzchni około 100 m². Odkryte 5 grobów /Nr 7 - 11/. Wszystkie groby zostały wcześniej zniszczone przy karczowaniu lasu, a następnie przy eksploracji piasku.

Najciekawszym znaleziskiem jest figurka kultowa w kształcie ryby-ptaka o długości 9 cm i wysokości 5 cm, znaleziona obok jamy zniszczonego grobu Nr 7. Na grzbiecie figurki znajduje się ornament w postaci równoległych kresek układających się w "jodełkę". Zachowane fragmenty naczyn są formami typowymi dla ceramiki kultury łużyckiej z III-IV okresu brązu. Przebadano w całości teren cmentarzyska mogący ulec zniszczeniu przy eksploracji piasku. Na wykopie pracowała młodzież z Łódzkich szkół średnich, sgroupowana na Młodzieżowym Obozie Archeologicznym.

LUBOSZYCE, pow. Lubsko

Pracownia Archeologii Śląska ZAN
IHGM PAN we Wrocławiu

Badania prowadził dr hab. Bogusław Gedi-ga. Finansował IHGM PAN. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko ciepłopalne kultury łużyckiej z epoki brązu.

W czasie systematycznych badań wykopaliskowych, prowadzonych na cmentarzysku z okresu lateńskiego i wpływów rzymskich w Luboszycach zauważono, iż podczas usuwania pni drzew, w odległości 135 m w kierunku południowym od wykopów ulegają niszczeniu groby kultury łużyckiej.

Na założonym, w miejscu powstałego dołu po pniaku, wykopie wielkości 10 m² uratowano częściowo zniszczone i zdekompletowane 4 groby ciałopalne i 2 skupiska naczyń. Jeden z grobów posiadał obstawę kamienną. Trzy groby były grobami popielnicowymi, jeden natomiast najprawdopodobniej jamowy.

Ceramika jak i forma pochówków są charakterystyczne dla dolnośląskiej grupy kultury Łużyckiej i można je datować na V okres epoki brązu. Cmentarzysko wymaga zabezpieczenia konserwatorskiego.

Dalszych badań nie przewiduje się.

LUPAWA, pow. Słupsk
Stanowisko 8

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Koszalinie

Badania prowadzili mgr Franciszek J. Lachowicz i mgr Dobrochna Jankowska. Finansował WKZ w Koszalinie. Trzeci sezon badawczy. Stanowisko wielokulturowe. Osada kultury Łużyckiej, cmentarzysko ciałopalne kultury wschodnio-pomorskiej, ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego. Chronologia: V okres epoki brązu, okres halastacki, okres wczesnośredniowieczny /?/.

Przekopano ogółem 150 m² na średnią głębokość 1,5 m. Odkryto ostere obiekty: 2 paleniska i 2 jamy. Paleniska słabo zachowane charakteryzowały się niewielkimi rozmiarami, ubogie w materiał archeologiczny. Jamy również były obiektami niewielkimi, charakteryzującymi się regularnie kolistym kształtem i zawierały szczątki resztek naczyń glinianych.

W układzie stratygraficznym stanowiska wyróżniały się 4 warstwy kulturowe. Uzyskano niewielką ilość materiału źródłowego. Stosunkowo najliczniej materiał występował w warstwie IV. Tegoroczne badania wykazały bardzo wyraźne spływanie miąższości warstw kulturowych, które wyklinowując się zanikały zupełnie, świadcząc dobitnie o uchwyceniu naturalnych granic zasięgu osady. Tak więc w wyniku trzyletnich prac wykopaliskowych przebadano w całości zachowany fragment stanowiska archeologicznego. Rezultatem tych badań było odkrycie 5 grobów ciałopalnych, 42 jam, 44 palenisk i 3 skupisk ceramiki. Podkreślić przy tym należy, że uzyskany materiał kulturowy jest stosunkowo ubogi i wyjątkowo źle zachowany. Szczególnie ubogo reprezentowana jest ceramika, w większości silnie zdeformowana. Utrudnia to w znacznym stopniu datowanie obiektu.